

66.
koncertní
sezona
2021
2022

Mezi světy
Jazz & World Music
2. abonentní koncert
Besední dům
2|12|2021

Filharmonie
Brno Philharmonic

Vážení posluchači,

z důvodu onemocnění sólisty je z programu vyřazen původně naplánovaný *Koncert pro trubku a orchestr „BIALAS 1“* Jaromíra Hniličky.

Děkujeme za pochopení a sólistovi přejeme brzké uzdravení.

Pořad koncertu

VINCENC KUMMER

Koncert pro smyčcové kvarteto a orchestr | 35'

Concerto for String Quartet and Orchestra

1. věta / 1st movement
2. věta / 2nd movement (Balada pro matku / Ballad for My Mother)
3. věta / 3rd movement

---

přestávka | 20'

JIŘÍ SLAVÍK

Melodies and Rhythms for Orchestra

(Melodie a rytmy pro orchestr),

světová premiéra / world premiere | 45'

1. Commencement
2. Dancing
3. Hocket
4. Hymn
5. Valse
6. Aria
7. Beats and Off-Beats
8. Time to Go

Jiří Slavík tenorsaxofon, klavír / tenor saxophone, piano

Nostalgia Jazz Quartet:

Zdeněk Svozil housle / violin

Bohumír Strnad housle / violin

Emil Machain viola

Radan Vach violoncello / cello

Filharmonie Brno

dirigent / conductor **Dennis Russell Davies**

O skladbách

Program Mezi světy zve k poslechu orchestrálních kompozic, které se vzpírají jednoduchému žánrovému zařazení. Dva české autory spojují jazzové kořeny, hudební svobodomyslnost a hledání vlastního výrazu, oba se vedle komponování odkazují k bohaté kariéře coby instrumentalisté. Vincenc Kummer ve svém díle věnovaném Nostalgia Jazz Quartet zkoumá jazzový potenciál smyčcového kvarteta, zatímco Jiří Slavík – s hlubokou znalostí jazzu i klasické hudby – tíhne k folkloru. Na výpravu mezi hudební světy se vypraví Filharmonie Brno pod vedením Dennise Russella Daviese.

Patrně každá doba přináší něco nového, svého, čím je charakteristická a její průvodní jevy mohou vyvolávat různé reakce, od jednoznačně kladných až po přesně opačné. Čteme-li často, že někdo je chodící encyklopedie, ztrácíme nadobro sebedůvěru a považujeme se za nevzdělance, jsme-li takovými lidmi obklopeni. Někdy ale naopak takové přirovnání sedí jako ušité na míru a to je případ **Vincence Kummera** (1941), jehož hráčské zkušenosti jsou ve srovnání s tím, co zažívá většina muzikantů kolem něj, bez ohledu na věk či nástroj, doslova mnohonásobné. On je chodící encyklopedií.

Vincenc Kummer © Jiří Sláma

Už během studií kontrabas u Julia Ventruby na brněnské konzervatoři odbíhal od klasiky a hrál v Brně s každým, kdo dělal dobrou taneční nebo jazzovou hudbu. V soupisu čteme jména Leon Slezák, Antonín Julina, Mirko Foret, Jiří Daneš, Jožka Karen, Erik Knirsch, Gustav Brom. Také ale Brněnský estrádní rozhlasový orchestr a s tváří o poznání vážnější i Státní filharmonii Brno.

Po odchodu do Prahy pak seznam pokračuje těmi ještě populárnějšími orchestry, které vedli Kamil Hála a Josef Vobruba (Československý rozhlas),

dále pak Karel Vlach, Ferdinand Havlík, Václav Hybš a nejdéle, celých deset let, Ladislav Štáidl, doprovázející Karla Gotta. Nezapomínal však ani na svůj dobrý jazzový základ a také tady nechybí nikdo z opravdu významných osobností: Karel Velebný, Laco Deczi, Jiří Stivín, Karel Růžička, Rudolf Dašek, Emil Viklický a další. I mnozí známí zpěváci využívali jeho služeb, příkladně solidních.

Když se Vincenc Kummer roku 1981 rozhodl i s rodinou emigrovat, vybral si jako cílovou zemi Švýcarsko a epicentrem jeho nyní

především jazzových aktivit se stal luxusní jazzový klub Old Widder Bar v Curychu. Nebylo snad hostujícího zámožského sólisty, jehož by náš basista k jeho plné spokojenosti nedoprovázel. Tento seznam mnoha desítek jmen za celé čtvrtstoletí působení budí úctu a posiluje jistotu, že skutečně jde o encyklopedii té nejlepší jazzové společnosti planety.

Posledních patnáct let tráví Kummer opět v rodném Brně, nikoli však nostalgickým vyprávěním o svých úspěších a zážitcích. Rychle se zabydlel a zapojil v hudebním životě města, inicioval mnoho svých nových projektů a vydal řadu alb, nejen s vrstevníky, ale hlavně s mladou generací, s níž právě díky obrovským zkušenostem drží krok a stále má co říci. Kromě hraní v Two Generation Triu (Radek Zapadlo, Vilém Spilka) je to vedle pevného basového partu i účtyhodná řada skladeb a aranžmá pro big band (Cotatcha Orchestra). Také však chutí rozvíjet zajímavé kompoziční postupy v hudbě, spojující žánry jiným způsobem než oposlouchání američtí autoři. Vincenc Kummer tak rozšiřuje škálu pohledů vedle svých předchůdců, Němce Clause Ogermana, Argentince Lalo Schiffrina a nakonec i Američana Dona Sebeskyho, o svoji vizi, která má také své místo na slunci.

Práci s barvou smyčcových nástrojů má již dříve ověřenu a jeho nový opus **Koncert pro smyčcové kvarteto a orchestr** dává Nostalgia Jazz Quartetu jedinečnou příležitost završit svoji činnost po 30 letech práce na skutečně důstojné platformě.

Jaké jsou vzory a inspirační zdroje Vincence Kummera? Není to povinná úcta, nýbrž spontánní obdiv díla Johanna Sebastiana Bacha a mnoha pozdějších velikánů až po současné představitele hudby populární a jazzové, jmenovitě Don Sebesky a Sammy Nestico. A zde už jsou přímo autorovy poznámky:

První větu jsem prostě napsal. Potom jsem k ní ještě přiřadil attacca druhou část. Dlouho jsem nevěděl, co s tím. Byla již před časem natočená s Two Generation Triem jako Balada pro matku. Bylo pro mne velmi smutné a bolestné nemoci se zúčastnit jejího pohřbu, hrozilo zatčení pro „nezákonné“ opuštění vlasti. Až později jsem ji instrumentoval pro symfonické obsazení. Ve třetí větě jsem byl inspirován mým idolem klavírní jazzové hry, Billem Evansem. Vybral jsem málo hranou a známou skladbu Chromatic, jejíž téma jsem se pokusil zpracovat a rozvinout podle mých představ. Pro ukončení celé skladby jsem nakonec zvolil stěžejní skladbu Johna Coltranea, Giant Steps, ale koncentroval jsem se na svoji basovou linku, kterou obvykle hrají, a utvořil z ní melodické téma. Navíc v rytmu valčíku.

Aby jen mechanicky nekouzlal po povrchu, kombinuje zmíněné zdroje s vlastní invencí, jež je o nějakých 60 let dál. Prostě současná, a přitom kompatibilní.

Jiří Slavík © Martin Zeman

Zaslechneme-li o někom, že je multiinstrumentalista, může se stát, že pod dojmem dřívější takové zkušenosti jsme poněkud nedůvěřiví, ve střehu. Jsou hudebníci, nahrazující kvalitu kvantitou nástrojů, jež zvládnou na... ehm... ne zrovna nejlepší úrovni. Přitom ale máme – přesněji měli jsme – i zde v Brně alespoň jeden příklad hráče na více nástrojů, který splňoval nejvyšší požadavky: Igora Vavrdy, kdysi krátce člena skupiny houslí Státní filharmonie Brno. Pak ale vyslyšel nabídku Gustava Bromy, jehož první úkol, naučit se rychle na kytaru, splnil na výbornou. Pak přidal altsaxofon, klávesové nástroje a osvojil si i dirigování orchestru. K tomu ještě komponoval a aranžoval. Víme tedy, že jsou mezi muzikanty talenty, které dokážou plnit mnohé požadavky.

Přesně takový multiinstrumentalista uzavírá dnešní program. **Jiří Slavík** (1986), narozený v Havířově a od 14 let žijící víc ve světě než doma, bohatě využil možností, které mu nabídlo zaměstnání jeho otce v diplomatických službách. Čtyři roky studoval konzervatoř v Římě, hudební vzdělání doplnil tříletým pobytem v Londýně a do třetice, to už víc prakticky, žil hudbou v Paříži. Jeho sólové tvorby si postupem času všiml i legendární světový kontrabasista Barre Phillips, který se poté stal jeho mentorem a Slavíkovi i odkázal svůj pětistrunný nástroj. Takto důkladně vybaven, připraven na úkoly nejrůznějšího druhu, se Jiří Slavík objevil v české kotlině a rychle se zapojil do zdejšího hudebního života. Brzy jej bylo vidět i slyšet, byl a dosud je stejně náročný k sobě jako k ostatním, avšak na druhé straně se ochotně dělí o své mimořádně bohaté zkušenosti jako pedagog na jazzových katedrách obou našich vysokých uměleckých škol, pražské HAMU i brněnské JAMU.

Kontrabas je sice jeho hlavním nástrojem, ale ani zdaleka není jediným, který umí uchopit a pořádně zmáčknout. Ať jsou to ty zbývající smyčcové či řada dechových, vždy máme pocit, že se dostaly do správných rukou a vytvářejí mozaiku, v níž ani jeden kamínek není matný nebo falešný. Důkaz poskytuje svým jedinečným albem *Mateřština*, které vytvořil velkým dílem sám ve druhé půli roku 2016. Dřevěnými píšťalami a zpěvem přispěl jeho dávný kamarád z dětství, Marian Friedl, rovněž oplývající schopností hry na více nástrojů, a především vrozenou a dále rozvíjenou muzikalitou. Ta je příčinou,

nikoli důsledkem jejich až telepatické souhry. Smím-li ocitovat motto onoho znamenitého alba, oslavujícího lidovou hudbu kraje Slavíkova dětství, zde je:

Podle starého českého přísloví „co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš“. Akorát já byl tenkrát děcko. Ted' jsem o dvě desetiletí starší a to, co jsem našel, jsem přetvořil. Tuto desku věnuji mamě a tatovi. Kéž by každý mohl říct, že s ním rodiče strávili veškerý možný čas, naučili ho, odkud pochází, a současně mu nechali cestu do světa otevřenou.

O pět let později už je Jiří Slavík zase úplně jinde, protože po tu dobu nezahálel, naopak stídal nové poznatky a zkušenosti. Jeho novinka – **Melodie a rytmy pro orchestr** – nechce být ukázkou současné kompoziční školy za každou cenu. Nejlépe to skladatel vyjadřuje vlastními slovy:

Šlo mi o jakési přenesení mých hráčských zkušeností, které jsem právě postupně díky onomu „multiinstrumentalismu“ získal, a udělat tak skladbu, která se především bude muzikantům relativně přirozeně hrát. V dnešní době není v mých očích zdaleka samozřejmé, že se větší skupina lidí může vůbec sejit a společně hrát, takže je to tak trochu jakási oslava právě onoho aktu hraní s dalšími – tak i částečně chápu původní význam slova „sinfonia“. Zároveň to pro mě však byla i možnost vypořádat se s těmi ne úplně pozitivními zážitky, co jsme kvůli covidové době v posledním roce prožili. Tím pádem ta skladba nemá pouze pozitivní nádech, objeví se i ta druhá, temnější strana.

Zbývá ještě dodat, že Jiří Slavík ve svých *Melodiích a rytmech pro orchestr* neopouští zcela jazzovou půdu pod nohama. Vede s precizně psanou partiturou dialog jako jediný improvizující sólista, trochu překvapivě s vyloučením kontrabasů, zato ale na jiné dva ze svých nástrojů, tenorsaxofon a klavír.

Jan Dalecký

O účinkujících

Multiinstrumentalista a skladatel **Jiří Slavík** je bez nadsázky kosmopolitou. Narodil se do hudební rodiny v Havířově a ve čtrnácti letech se s rodiči přestěhoval do Říma. Vystudoval hru na kontrabas na konzervatoři Santa Cecilia, pokračoval na londýnské Royal Academy of Music, kde absolvoval obory klasický kontrabas a jazzová kompozice, a po studiích se na čas usadil v Paříži. Postupně se etabluje jako osobitý skladatel, jeho autorské album *Mateřština*, na kterém nahrál většinu nástrojů sám, bylo v roce 2016 oceněno Andělem v kategorii World Music. K oslavě 65 let folklorního souboru Ondráš zkomponoval hudbu pro představení *kRok za kRokem*, pro pražský festival Struny podzimu v roce 2020 napsal skladbu *Vltava na Vltavě (podle Bedřicha Smetany)* a její uvedení s Epoque Orchestra sám dirigoval.

Nostalgia Jazz Quartet je smyčcové kvarteto hrající v klasickém obsazení. Soubor vznikl z popudu Jana Daleckého v roce 1991 a je složen z profesionálních hudebníků, kteří působí nebo působili ve Filharmonii Brno. Repertoár souboru obsahuje skladby od historické éry ragtime z počátku minulého století a sleduje vývojové etapy jazzu až po jazz moderní. Pro soubor v minulosti zkomponovali své skladby Jaromír Hnilička, Mojmír Bártek, Zdeněk Novák, Milan Vidlák, Richard Mlynář nebo Leoš Kuba. Kvarteto spolupracovalo s Českým rozhlasem a Českou televizí a se sólisty Jiřím Stivínem, Milanem Kašoubou nebo Vincencem Kummerem. Koncertovalo v Rakousku, Německu a Švýcarsku a v České republice je jedním z mála smyčcových kvartet věnujících se jazzu.

Zdeněk Svozil studoval na konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a na JAMU v Brně. Věnuje se stylové interpretaci staré hudby: s violoncellistkou Anežkou Jungovou a cembalistou Martinem Hrochem založili Brno Baroque Trio a natočili premiérový komplet cembalových trií F. X. Richtera. Vedle klasiky hraje folklórní lidovou muziku, jazz nebo irskou tradiční hudbu.

Emil Machain je členem Nostalgia Jazz Quartet od jeho založení v roce 1991, kdy ho do uskupení pozval Jan Beránek. Vystudoval brněnskou konzervatoř a JAMU a během studií působil v Orchestru Studio Brno a v opeře národního divadla Brno. Od roku 1988 je členem Filharmonie Brno. Hrál s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů, Big Bandem Gustava Broma a s Brněnským komorním orchestrem pod vedením Jiřího Motla. Dnes se vedle činnosti ve filharmonii věnuje výuce na Konzervatoři Brno.

Bohumír Strnad studoval na brněnské konzervatoři ve třídě Bruna Hyčky. Od roku 1976 je členem brněnské filharmonie a po dobu svého působení v tomto orchestru také spolupracoval s řadou dalších souborů. Je zakládajícím členem Brněnského komorního orchestru a hrál v souboru Čeští komorní sólisté. Členem Nostalgia Jazz Quartet je od roku 2006.

Radan Vach vystudoval brněnskou konzervatoř pod vedením Bedřicha Havlíka, Václava Horáka a Františka Kopečného. Od roku 1981 působil jako člen (v letech 1985–1988 koncertní mistr) orchestru zpěvohry Národního divadla Brno. V roce 1988 přišel do Filharmonie Brno, kde působí dodnes. Současně s provozováním tzv. vážné hudby se vždy aktivně zajímal i o další hudební žánry – pop, swing, jazz – a proto v roce 1991 přijal nabídku Jana Daleckého a stal se spoluzakladatelem Nostalgia Jazz Quartet.

Kořeny brněnské filharmonie sahají do sedmdesátých let 19. století, kdy v Brně mladý Leoš Janáček usiloval o vznik českého symfonického orchestru. Dílo slavného skladatele 20. století je ostatně nejvýznamnější programovou položkou tělesa, které je považováno dodnes za jeho autentického interpreta.

Dnešní **Filharmonie Brno** vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru a od té doby patří svou velikostí i významem k české orchestrální špičce. Je pravidelným hostem světových i českých festivalů, kde často spojuje umělecké síly s vynikajícím Českým filharmonickým sborem Brno. Orchester pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Kromě realizace nahrávek pro řadu společností (Supraphon, Sony Music, IMG Records, BMG, Channel 4) zakládá Filharmonie Brno v roce 2020 svůj vlastní nahrávací label.

Dějiny orchestru prošla řada českých a světových dirigentských osobností jako Břetislav Bakala, František Jílek, Petr Altrichter, Jiří Bělohávek, Sir Charles Mackerras, Jakub Hrůša nebo Tomáš Netopil. Od sezony 2018/2019 je šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Denis Russell Davies.

Od roku 2000 pořádá filharmonie letní open air festival na brněnském hradě Špilberk, v roce 2012 se stala pořadatelkou renomovaných festivalů Moravský podzim, Velikonoční festival duchovní hudby a Expozice nové hudby. Zaštituje mezinárodně proslulý dětský sbor Kantiléna, od roku 2010 se podílí na festivalu mladých hudebníků Mozartovy děti, v roce 2014 zakládá svou Orchestrální akademii.

Filharmonie Brno je dnes nejen silným hráčem na poli symfonické hudby doma i v zahraničí, ale i předním organizátorem hudební sezony druhého českého města, aktivním festivalovým pořadatelem a kreativním lídrem orchestrální dramaturgie. Působí v neorenesančním Besedním domě, „brněnském Musikverein“ z dílny Theophila von Hansena z roku 1873, a těší se na nový moderní koncertní sál, který navrhuje tým architektů Tomasz Koniora a Petra Hruši a akustika Yasuhisa Toyoty.

Dennis Russell Davies (1944) se narodil ve městě Toledo v Ohio a vystudoval proslulou newyorskou Juilliard School. Soustavně dirigovat začal jako hudební ředitel komorního orchestru v Saint Paulu v Minnesotě (1972–1980), v letech 1977–2002 byl také šéfdirigentem newyorského Orchestru amerických skladatelů a v letech 1991 až 1996 hudebním ředitelem Brooklynské filharmonie. Od roku 1980 trvale žije v Evropě, a to nejprve v Německu jako hudební ředitel Stuttgartské státní opery (1980–1987), šéfdirigent orchestru Beethovenhalle v Bonnu, hudební ředitel Bonnské opery a Beethovenova festivalu (1987 až 1995). Se Stuttgartským komorním orchestrem nasnímal jako jeho šéf (1995–2006) na CD komplet 107 Haydnových symfonií.

Během následujícího trvalého pobytu v Rakousku byl (od roku 1997) profesorem dirigování na salcburském Mozarteu a šéfdirigentem Symfonického orchestru Vídeňského rozhlasu, roku 2002 se stal (na patnáct let) šéfdirigentem Brucknerova orchestru a ředitelem opery Zemského divadla v Linci; tam mu byl také v roce 2014 udělen titul Generálního hudebního ředitele. V letech 2009–2016 měl též úvazek šéfdirigenta symfonického orchestru v Basileji.

Mezinárodní kritika označuje Daviese za odvážného interpreta klasického (!) repertoáru, jež nezanedbává při svém poučeném zájmu o novou a nejnovější tvorbu, živějším trvalou spoluprací a osobními vztahy s význačnými soudobými tvůrci; mezi ně patří (nebo patřili) Luciano Berio, William Bolcom, John Cage, Philip Glass, Heinz Winbeck, Aaron Copland, Lou Harrison, Laurie Anderson, Arvo Pärt, Hans Werner Henze, Kurt Schwertsik, Thomas Larcher, Balduin Sulzer a Manfred Trojahn.

Jako dirigent nebo klavírista (nebo obojí současně) vydal Davies víc než 80 hojně oceňovaných snímků: kompletní symfonie Brucknerovy, Haydnovy, Honeggerovy a Glassovy, se svou ženou, klavíristkou Maki Namekawou, natočil mj. Beethovenova *Fidelia* a Mozartovu *Kouzelnou flétnu* v Zemlinského aranžmá pro čtyřruční klavír nebo Šostakovičovu *Čtvrtou symfonii* ve skladatelově úpravě pro dva klavíry. V roce 2009 byl Dennis Russell Davies zvolen za člena Americké akademie umění a věd, v roce 2014 jej francouzské ministerstvo kultury jmenovalo komandérem Řádu umění a literatury a v roce 2017 obdržel od rakouské vlády Rakouský čestný kříž za vědu a umění I. stupně. Od sezony 2018/2019 stojí v čele Filharmonie Brno jako její šéfdirigent a umělecký ředitel. Od podzimu 2020 je i šéfdirigentem rozhlasového orchestru MDR v Lipsku a hostujícím profesorem na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Více na www.dennisrusselldavies.com

© Andreas H. Bitesnich

Summary

The *Between Worlds* programme invites us to listen to orchestral works that defy simple generic categorisation. The two Czech composers are linked by their jazz roots, their musical broad-mindedness and their search for their own ways of expression. Reaching beyond the rules of composition, they also refer to their rich careers as instrumentalists. In his piece dedicated to the Nostalgia Jazz Quartet, Vincenc Kummer explores the jazz potential of the string quartet, while Jiří Slavík, with his intimate knowledge of jazz and classical music, gravitates towards folklore. Filharmonie Brno will embark on this trip between worlds under the leadership of Dennis Russell Davies.

Vincenc Kummer on *Concerto for String Quartet and Orchestra*

I simply dashed off the first movement. Later I attached a second, attacca. For a long time I didn't know what to do with this piece. I recorded it some time ago with the Two Generation Trio as *Ballad for My Mother*. It was very sad and painful not to be able to attend her funeral, but it would have meant risking arrest for leaving my country "illegally". Only later I arranged it for a symphony orchestra. For the third movement, I took inspiration from my jazz piano idol, Bill Evans. I chose his little-performed and little-known piece, *Chromatic*, adopting and developing its theme according to my own ideas. To complete the work, I finally reached for John Coltrane's essential piece, *Giant Steps*, but concentrated on my own bass line, which I usually play, and turned it into a melodic theme – and did so in the rhythm of a waltz to boot.

Jiří Slavík on *Melodies and Rhythms for Orchestra*

What I was after here was to translate the performer's experience that I had gradually acquired as a multi-instrumentalist to make a piece that musicians could play naturally. As I see it, an opportunity for a large group of people to meet and play together cannot be taken for granted at all today, so it is also something of a celebration of the act of playing with others – this is in part how I understand the original meaning of the word "sinfonia". Yet, equally, it provided me with an opportunity to deal with all those not-exactly-positive experiences that we had last year due to Covid. Thus, the composition does not only have a positive tinge – the other, darker side is present too.

Zveme vás na

Ptáci, 2. ab. koncert cyklu Filharmonie doma v Besedním domě 9. a 10. 12. 2021 v 19:00: **Respighi** Gli uccelli (Ptáci), **Rautavaara** Cantus arcticus, **Mendelssohn Bartholdy** Symfonie „Italská“; Filharmonie Brno, dirigent Robert Kružík

Adventní koncert v Besedním domě 16. 12. 2021 v 19:00: **Saint-Saëns** Oratorio de Noël, **Ryba** Česká mše vánoční; sólisté Pavla Radostová, Markéta Cukrová, Daniela Čermáková, Tomáš Lajtkep, Jaromír Nosek – zpěv, Ondřej Bernovský – varhany, Ars Brunensis, Filharmonie Brno, dirigent Vojtěch Spurný

Otvírání druhé, 2. ab. koncert Rodinného abonmá v Besedním domě 18. 12. 2021 v 10:30; moderátorky Kristýna Drážilová a Michaela Kulísková, režie Rudolf Chudoba, Filharmonie Brno, dirigent Vojtěch Spurný

Vánoční matiné přípravných oddělení Kantilény v Besedním domě 19. 12. 2021 v 10:30: **Eben** Koledníci z Těšínska, **Pololánik** Dej Bůh štěstí, Z nebe jsi přišel, **Teml**, **Hradecký**, **Mácha**, **Král**, **Jenčková** koledy a vánoční písně; Marek Paľa – klavír, Magdalenka a Kantilénka, sbormistři Veronika Novosádová a Michal Jančík

Vánoční koncert Kantilény v katedrále sv. Petra a Pavla 25. 12. 2021 v 16:00: **Teml** Gloria in excelsis Deo, **Pololánik** Z nebe jsi přišel, **Britten** Ceremony of Carols; Pavla Kopecká – harfa, Kantilénka a Kantiléna, sbormistři Veronika Novosádová a Michal Jančík

Novoroční koncert v Janáčkově divadle 1. 1. 2022 v 20:00: **Ellington** Tři černí králové, **Ježek** Klavírní koncert, **Bernstein** Symfonie č. 2 „Věk úzkosti“; Emanuele Arciuli – klavír, Filharmonie Brno, dirigent Dennis Russell Davies

---

Prodej vstupenek

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- v předprodeji Filharmonie Brno, Besední, 602 00 Brno
☎ +420 539 092 811, e-mail: predprodej@filharmonie-brno.cz
PO–PÁ 12:00–18:00 h
- v předprodeji Domu pánů z Lipé, nám. Svobody 17, 602 00 Brno
Otvírací dobu sledujte na www.dpl.cz.
- ½ hodiny před koncertem v místě jeho konání

Rezervace vstupenek

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- e-mail: predprodej@filharmonie-brno.cz
- ☎ +420 539 092 811

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas, vypnuli mobilní telefony a během koncertu nefotografovali. Po jeho začátku není vstup do sálu umožněn. Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Za podporu a spolupráci děkujeme

Vydala Filharmonie Brno v roce 2021 nákladem 200 výtisků

texty Jan Dalecký

motív na obálce je inspirovaný stropní malbou ze zásálí Besedního domu, která představuje páva s květinami

foto Martin Zeman, Jiří Sláma a archiv Filharmonie Brno

produkce Printeco s.r.o.

redakční uzávěrka 261112021

Filharmonie Brno, příspěvková organizace
Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

B | R | N | O

Jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Jihomoravského kraje.

www.filharmonie-brno.cz
www.salprobrno.cz

